

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/2120

(2015. gada 25. novembris),

ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar šo regulu ir paredzēts izveidot kopīgus noteikumus, lai interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā nodrošinātu vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu, un aizsargāt tiešo lietotāju tiesības. Ar to ir paredzēts aizsargāt tiešos lietotājus un vienlaikus garantēt ilgstošu interneta ekosistēmas kā inovāciju virzītājspēka funkcionēšanu. Reformām viesabonēšanas jomā būtu jārada tiešajiem lietotājiem pārlicība, ka, ceļojot Savienībā, viņi varēs saglabāt savienojamību, un ar laiku būtu jāklūst par cenu un citu nosacījumu tuvinātājām Savienībā.
- (2) Šajā regulā paredzētajos pasākumos ņemts vērā tehnoloģiju neitralitātes princips, t. i., ka tie nedz uzspiež kādas noteikta veida tehnoloģijas lietojumu, nedz to diskriminē.
- (3) Pēdējos gadu desmitos internets ir attīstījies kā atvērta platforma inovācijām ar nelieliem piekļuves šķēršļiem attiecībā uz tiešajiem lietotājiem, satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu nodrošinātājiem un interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem. Pašreizējā tiesiskā regulējuma mērķis ir veicināt tiešo lietotāju spēju piekļūt informācijai un to izplatīt vai pēc savas izvēles izmantot lietojumprogrammas un pakalpojumus. Tomēr ievērojamu skaitu tiešo lietotāju ietekmē datplūsmas pārvaldības prakse, kas bloķē vai palēnina atsevišķas lietojumprogrammas vai pakalpojumus. Minētās tendences parāda, ka Savienības līmenī ir nepieciešami kopīgi noteikumi, lai nodrošinātu interneta atvērību un izvairītos no iekšējā tirgus sadrumstalotības, ko rada atsevišķu dalībvalstu pieņemtie pasākumi.

⁽¹⁾ OV C 177, 11.6.2014., 64. lpp.

⁽²⁾ OV C 126, 26.4.2014., 53. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 3. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 1. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 365, 4.11.2015., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2015. gada 27. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

- (4) Ar interneta piekļuves pakalpojumu tiek sniegta piekļuve internetam un principā visiem tā galapunktiem neatkarīgi no tiešo lietotāju izmantotās tīkla tehnoloģijas un galiekārtas. Tomēr tādu iemeslu dēļ, kas ir ārpus interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju kontroles, dažiem interneta galapunktiem ne vienmēr var būt iespējams piekļūt. Tādēļ būtu jāuzskata, ka šādi sniedzēji ir šīs regulas nozīmē izpildījuši savus pienākumus, kas saistīti ar interneta piekļuves pakalpojuma sniegšanu, ja ar minēto pakalpojumu tiek nodrošināta savienojamība ar praktiski visiem interneta galapunktiem. Tādēļ interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu ierobežot savienojamību ar jebkādiem pieejamiem interneta galapunktiem.
- (5) Pieklūstot internetam, tiešajiem lietotājiem vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties starp dažādiem galiekārtu tipiem, kā noteikts Komisijas Direktīvā 2008/63/EK⁽¹⁾. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem papildus tiem ierobežojumiem, ko saskaņā ar Savienības tiesībām nosaka galiekārtu ražotāji vai izplatītāji, nebūtu jānosaka ierobežojumi galiekārtu, ar ko nodrošina pieslēgumu tīklam, izmantošanai.
- (6) Tiešajiem lietotājiem, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, vajadzētu būt tiesībām bez diskriminācijas piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to un izmantot un nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus. Šo tiesību izmantošanai nebūtu jāskar Savienības tiesības vai tie valsts tiesību akti, kuri atbilst Savienības tiesībām, attiecībā uz satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu likumību. Ar šo regulu netiecas reglamentēt nedz satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu likumību, nedz ar to tiecas reglamentēt ar tiem saistītas procedūras, prasības un aizsardzības pasākumus. Tādēļ uz minētajiem jautājumiem arī turpmāk attiecas Savienības tiesības vai valsts tiesību akti, kas atbilst Savienības tiesībām.
- (7) Lai izmantotu savas tiesības piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to un izmantot un nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus pēc savas izvēles, tiešajiem lietotājiem vajadzētu būt iespējai brīvi vienoties ar interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem par tarifiem noteiktiem datu apjomiem un interneta piekļuves pakalpojuma ātrumam. Ar šādu vienošanos, kā arī jebkuru interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēju komercpraksi nevajadzētu ierobežot minēto tiesību izmantošanu un tādējādi apiet šīs regulas noteikumus par piekļuves atvērta internetam nodrošināšanu. Valstu regulatīvās un citas kompetentās iestādes būtu jāpilnvaro vērsties pret vienošanos vai komercpraksi, kas sava mēroga dēļ noved pie situācijām, kad tiešo lietotāju izvēle praksē tiek būtiski samazināta. Šajā sakarā vienošanos un komercprakses izvērtējumā būtu *inter alia* jāņem vērā to interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju, kā arī satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu attiecīgās tirgus pozīcijas, kuri ir iesaistīti. Valstu regulatīvajām un citām kompetentajām iestādēm būtu – saistībā ar to pārraudzības un izpildes funkciju – jānosaka prasība iejaukties gadījumos, kad vienošanās vai komercprakses rezultātā tiktu apdraudēta tiešo lietotāju tiesību būtība.
- (8) Sniedzot interneta piekļuves pakalpojumus, minēto pakalpojumu sniedzējiem pret visu datplūsmu būtu jāattiecas vienlīdzīgi, bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai iejaukšanās, neatkarīgi no tās sūtītāja vai saņēmēja, satura, lietojumprogrammas vai pakalpojuma, vai galiekārtas. Atbilstīgi Savienības tiesību vispārējiem principiem un iedibinātajai judikatūrai pret salīdzināmām situācijām nebūtu jāattiecas atšķirīgi, savukārt pret atšķirīgām situācijām nebūtu jāattiecas vienādi, ja vien šādi attieksmei nav objektīva pamatojuma.
- (9) Datplūsmas saprātīgas pārvaldības mērķis ir sekmēt tīklu resursu efektīvu izmantošanu un pārraides vispārējās kvalitātes optimizēšanu, reaģējot uz konkrētu datplūsmas kategoriju – un tādējādi pārraidītā satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu – objektīvi atšķirīgajām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām. Saprātīgiem datplūsmas pārvaldības pasākumiem, ko piemēro interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, vajadzētu būt pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem, un tiem nevajadzētu būt balstītiem uz komerciāliem apsvērumiem. Prasība, lai datplūsmas pārvaldības pasākumi būtu nediskriminējoši, interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem neliedz īstenot tādas datplūsmas pārvaldības pasākumus, ar kuriem tiek diferencētas objektīvi atšķirīgas datplūsmas kategorijas, lai tādējādi optimizētu pārraides vispārējo kvalitāti. Lai optimizētu vispārējo kvalitāti un lietotāju pieredzi, jebkāda šāda diferenciācija būtu jāatļauj, tikai pamatojoties uz konkrētu datplūsmas kategoriju objektīvi atšķirīgām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām (piemēram, saistībā ar latentumu, trīci, pakešu zudumiem un joslas platumu), un nevis uz komerciālu apsvērumu pamata. Šādiem diferencējošiem pasākumiem vajadzētu būtu samērīgiem attiecībā uz vispārējās kvalitātes optimizēšanas mērķi, un ar tiem pret līdzvērtīgu datplūsmu būtu jāattiecas vienādi. Šādus pasākumus nevajadzētu izmantot ilgāk, nekā tas ir nepieciešams.
- (10) Datplūsmas saprātīga pārvaldība neparedz paņēmienus, ar ko pārrauga tādas datplūsmas konkrētu saturu, kuru pārraida, izmantojot interneta piekļuves pakalpojumu.

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 2008/63/EK (2008. gada 20. jūnijs) par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgos (OV L 162, 21.6.2008., 20. lpp.).

- (11) Ievērojot pamatotos un definētus izņēmumus, kas paredzēti šajā regulā, būtu jāaizliedz jebkāda datplūsmas pārvaldības prakse, kas pārsniedz šādus saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, bloķējot, palēninot, pārveidojot, ierobežojot, traucējot, pasliktinot vai diskriminējot konkrētu saturu, lietojumprogrammas vai pakalpojumus, vai konkrētas satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu kategorijas. Uz minētajiem izņēmumiem būtu jāattiecinā stingra interpretācija un proporcionalitātes prasības. Konkrēts saturs, lietojumprogrammas un pakalpojumi, kā arī konkrētas to kategorijas būtu jāaizsargā negatīvās ietekmes dēļ, ko uz tiešo lietotāju izvēli un inovāciju atstāj bloķēšana vai citi ierobežojoši pasākumi, uz kuriem neattiecas pamatotie izņēmumi. Noteikumi par satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu nepārveidošanu attiecas uz izmaiņām sakaru saturā, bet neaizliedz nediskriminējošus datu saspiešanas paņēmienus, ar kuriem samazina datu datnes lielumu, neizdarot nekādas izmaiņas saturā. Šāda saspiešana ļauj efektīvāk izmantot ierobežotos resursus un kalpo tiešo lietotāju interesēm, samazinot datu apjomus, palielinot ātrumu un uzlabojot pieredzi saistībā ar attiecīgā satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu izmantošanu.
- (12) Tādus datplūsmas pārvaldības pasākumus, kas pārsniedz šādus saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, var piemērot tikai nepieciešamības gadījumā un tik ilgi, cik vajadzīgs, lai tiktu ievēroti trīs pamatotie izņēmumi, kas paredzēti šajā regulā.
- (13) Pirmkārt, var rasties situācijas, kad interneta piekļuves pakalpojuma sniedzējiem piemēro Savienības leģislatīvus aktus vai valsts tiesību aktus, kas atbilst Savienības tiesībām (piemēram, kas saistīti ar satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu likumību, vai ar sabiedrības drošību), tostarp krimināltiesībām, kuri paredz, piemēram, konkrēta satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu bloķēšanu. Turklāt var rasties situācijas, kad uz minētajiem sniedzējiem attiecas pasākumi, kas atbilst Savienības tiesībām, ar kuriem ievieš vai piemēro Savienības leģislatīvus aktus vai valsts tiesību aktus, piemēram, vispārēji piemērojamus pasākumus, tiesas rīkojumus, tādu publisku iestāžu lēmumus, kurām ir piešķirtas attiecīgas pilnvaras, vai citus pasākumus, ar kuriem nodrošina atbilstību šādiem Savienības leģislatīviem aktiem vai valsts tiesību aktiem (piemēram, pienākums izpildīt tiesas rīkojumus vai publisku iestāžu rīkojumus, kuros prasīts bloķēt nelikumīgu saturu). Prasība ievērot Savienības tiesības *inter alia* ir saistīta ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("harta") noteikto prasību izpildīt attiecībā uz pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanas ierobežojumiem. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/21/EK ⁽¹⁾, jebkādas pasākumus, kurš varētu ierobežot minētās pamattiesības vai pamatbrīvības, nosaka vienīgi tad, ja tie ir piemēroti, samērīgi un vajadzīgi demokrātiskā sabiedrībā, un ja uz to īstenošanu attiecinā atbilstošus procedūras aizsardzības pasākumus saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, tostarp ar tās noteikumiem par efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- (14) Otrkārt, tādi datplūsmas pārvaldības pasākumi, kas pārsniedz šādus saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, var būt vajadzīgi tīkla integritātes un drošības aizsardzības nolūkā, piemēram, novēršot kiberuzbrukumus, kas tiek veikti, izplatot ļaunprogrammatūru, vai tiešo lietotāju identitātes zādzību, ko veic, izmantojot spiegrammatūru.
- (15) Treškārt, pasākumi, kas pārsniedz šādus saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, varētu arī būt nepieciešami, lai novērstu gaidāmu tīkla pārblīvi, proti, situācijas, kurās kuru katru brīdi var notikt pārblīve, un lai mazinātu tīkla pārblīves sekas, ja šāda pārblīve notiek tikai uz laiku vai izņēmuma apstākļos. Proporcionalitātes princips paredz, ka ar datplūsmas pārvaldības pasākumiem, kas balstīti uz minēto izņēmumu, pret līdzvērtīgām datplūsmas kategorijām ir jāattiecas vienādi. Ar pagaidu pārblīvi būtu jāsaprot konkrētas īslaicīgas situācijas, kad – papildus pastāvīgajiem lietotājiem – pēkšņi palielinās lietotāju skaits vai pēkšņi palielinās pieprasījums pēc konkrēta satura, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kas tādējādi var pārsniegt dažu tīkla elementu pārraides jaudu un padarīt pārējo tīklu mazāk reaģētspējīgu. Pagaidu pārblīve īpaši varētu notikt mobilo sakaru tīklos, uz kuriem attiecas mainīgāki apstākļi, piemēram, fiziski šķēršļi, mazāks pārklājums iekšējās vai mainīgs aktīvo lietotāju skaits, kuri maina atrašanās vietu. Ja var paredzēt, ka šāda pagaidu pārblīve laiku pa laikam notiktu zināmos tīkla punktos – kuru nevar uzskatīt par ārkārtas pārblīvi, – tā nevarētu tik bieži atkārtoties vai notikt uz tik ilgstošiem laikposmiem, ka jaudas palielināšana būtu ekonomiski pamatota. Ar ārkārtas pārblīvi būtu jāsaprot neparedzamas un neizbēgamas situācijas, kad notiek pārblīve, gan mobilo, gan fiksēto sakaru tīklos. Iespējami minēto situāciju iemesli ietver tādu tehnisku kļūmi kā pakalpojuma pārtraukums, ko rada bojāti kabeļi vai citi infrastruktūras elementi, neparedzētas izmaiņas datplūsmas maršrutēšanā vai tīkla datplūsmas liels pieaugums ārkārtas vai citu situāciju dēļ, kas ir ārpus interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju kontroles. Šādas pārblīves problēmas, visticamāk, notiks

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

reti, bet tās var būt smagas un ne vienmēr ir īslaicīgas. Vajadzībai piemērot datplūsmas pārvaldības pasākumus, kas pārsniedz saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus, lai novērstu tīkla pagaidu vai ārkārtas pārblīvi vai mazinātu tās sekas, nebūtu interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem jāsniedz iespēja apiet vispārējo aizliegumu par konkrēta satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu, vai konkrētu to kategoriju bloķēšanu, palēnināšanu, pārveidošanu, ierobežošanu, traucēšanu, pasliktināšanu vai diskriminēšanu. Atkārtotai un ilgstošākai tīkla pārblīvei, kas nav nedz ārkārtas, nedz pagaidu pārblīve, nebūtu jāpiemēro minētais izņēmums, bet tā drīzāk būtu jānovērš, palielinot tīkla jaudu.

- (16) Pastāv satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu sniedzēju pieprasījums spēt sniegt elektronisko sakaru pakalpojumus, kuri nav interneta piekļuves pakalpojumi un attiecībā uz kuriem ir nepieciešams noteikts kvalitātes līmenis, kas netiek nodrošināts ar interneta piekļuves pakalpojumiem. Šādi noteikti kvalitātes līmeņi tiek prasīti, piemēram, saistībā ar dažiem pakalpojumiem, ko sniedz sabiedrības interesēs, vai dažiem jauniem mašīnas–mašīnas sakaru pakalpojumiem. Tādēļ publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem un satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu sniedzējiem, vajadzētu būt iespējai brīvi piedāvāt pakalpojumus, kas nav interneta piekļuves pakalpojumi un kas ir optimizēti noteiktam saturam, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem vai to kombinācijai, ja optimizācija ir nepieciešama, lai izpildītu ar saturu, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem saistītās prasības par noteiktu kvalitātes līmeni. Valsts regulatīvajām iestādēm būtu jāpārbauda, vai un kādā apjomā šāda optimizācija ir objektīvi nepieciešama, lai nodrošinātu vienu vai vairākas konkrētas un būtiskas satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu iezīmes un lai nodrošinātu to, ka tiešajiem lietotājiem tiek sniegta atbilstoša kvalitātes garantija, nevis vienkārši jāpiešķir vispārēja prioritāte attiecībā pret salīdzināmu saturu, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kas pieejami ar interneta piekļuves pakalpojuma starpniecību, tādējādi apejot interneta piekļuves pakalpojumiem piemērojamos noteikumus par datplūsmas pārvaldības pasākumiem.
- (17) Lai izvairītos no tā, ka šādu citu pakalpojumu sniegšana atstāj negatīvu ietekmi uz tiešo lietotāju interneta piekļuves pakalpojumu pieejamību vai vispārējo kvalitāti, ir jānodrošina pietiekama jauda. Tādēļ publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem, šādi citi pakalpojumi būtu jāpiedāvā vai atbilstošas vienošanās ar satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu sniedzējiem, kas sekmē šādus citus pakalpojumus, būtu jānoslēdz tikai tad, ja tīkla jauda ir pietiekama to nodrošināšanai papildus jebkuriem sniegtajiem interneta piekļuves pakalpojumiem. Šīs regulas noteikumus par piekļuves atvērtam internetam nodrošināšanu nevajadzētu apiet ar citiem pakalpojumiem, kas izmantojami vai tiek piedāvāti, lai aizstātu interneta piekļuves pakalpojumus. Tomēr tādēļ vien, ka ar tādiem korporatīviem pakalpojumiem kā virtuālie privātie tīkli arī varētu piešķirt piekļuvi internetam, tie nebūtu jāuzskata par interneta piekļuves pakalpojuma aizstāšanu, ar noteikumu, ka šādu piekļuvi internetam publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs sniedz atbilstīgi šīs regulas 3. panta 1.–4. punktam un tādējādi to nevar uzskatīt par minēto noteikumu apiešanu. Šādu pakalpojumu, kas nav interneta piekļuves pakalpojumi, sniegšanai nevajadzētu kaitēt tiešajiem lietotājiem paredzēto interneta piekļuves pakalpojumu pieejamībai un vispārējai kvalitātei. Mobilo sakaru tīklos datplūsmas apjomus konkrētā radio šūnā ir grūtāk paredzēt, jo aktīvo tiešo lietotāju skaits ir mainīgs, un šā iemesla dēļ neparedzamos apstākļos varētu tikt ietekmēta interneta piekļuves pakalpojumu kvalitāte tiešajiem lietotājiem. Attiecībā uz mobilo sakaru tīkliem – gadījumos, kad pakalpojumu, kas nav interneta piekļuves pakalpojumi, kopējā negatīvā ietekme ir neizbēgama, minimāla un īslaicīga, nevajadzētu uzskatīt, ka rodas kaitējums interneta piekļuves pakalpojumu vispārējai kvalitātei tiešajiem lietotājiem. Valsts regulatīvajām iestādēm būtu jānodrošina, ka publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji ievēro minēto prasību. Šajā sakarā valstu regulatīvajām iestādēm būtu jāizvērtē ietekme uz interneta piekļuves pakalpojumu pieejamību un vispārējo kvalitāti, *inter alia* analizējot pakalpojuma kvalitātes parametrus (piemēram, latentumu, trīci, pakešu zudumiem), tīkla pārblīves mērogu un ietekmi, faktisko ātrumu pretstatā reklamētajam ātrumam, interneta piekļuves pakalpojumu veiktspēju salīdzinājumā ar pakalpojumiem, kas nav interneta piekļuves pakalpojumi, un kvalitāti tiešo lietotāju uztverē.
- (18) Noteikumus par piekļuves atvērtam internetam nodrošināšanu būtu jāpapildina ar efektīviem noteikumiem attiecībā uz tiešajiem lietotājiem, kuros uzmanība būtu pievērsta jautājumiem, kas jo īpaši ir saistīti ar interneta piekļuves pakalpojumiem un ļauj tiešajiem lietotājiem izdarīt apzinātu izvēli. Minētos noteikumus būtu jāpiemēro papildus piemērojamajiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ noteikumiem, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saglabāt vai pieņemt tālejošākus pasākumus. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem būtu skaidri jāinformē tiešie lietotāji par to, kā īstenotā datplūsmas pārvaldības prakse varētu ietekmēt interneta

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

piekļuves pakalpojuma kvalitāti, tiešo lietotāju privātumu un personas datu aizsardzību, kā arī par iespējamo ietekmi, kādu pakalpojumi, kuri nav interneta piekļuves pakalpojumi un kurus tie abonē, var atstāt uz tiešo lietotāju attiecīgo interneta piekļuves pakalpojumu kvalitāti un pieejamību. Lai šādās situācijās uzlabotu tiešo lietotāju stāvokli, interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem tādēļ būtu tiešie lietotāji līgumā jāinformē par ātrumu, ko tie var reāli nodrošināt. Ar parasti pieejamo ātrumu var saprast ātrumu, ko tiešais lietotājs varētu saņemt lielākajā daļā no pakalpojuma izmantošanas laika. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem būtu arī jāinformē patērētāji par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieejami veiktspējas neatbilstības gadījumā. Jebkādu būtisku un pastāvīgu vai regulāru atšķirību, kad to konstatē pārraudzības mehānisms, ko sertificējusi valsts regulatīvā iestāde, starp pakalpojuma faktisko veiktspēju un līgumā norādīto veiktspēju būtu jāuzskata par veiktspējas neatbilstību, nosakot patērētājiem pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Metodoloģija būtu jānosaka Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (BEREC) pamatnostādnes, un vajadzības gadījumā tā būtu jāpārskata un jāatjaunina, lai atspoguļotu tehnoloģiju un infrastruktūras attīstību. Valstu regulatīvajām iestādēm būtu jānodrošina atbilstība šīs regulas noteikumiem par pārredzamības pasākumiem, lai nodrošinātu piekļuvi atvērtam internetam.

- (19) Valstu regulatīvajām iestādēm ir būtiska loma, lai nodrošinātu, ka tiešie lietotāji spēj efektīvi izmantot savas tiesības saskaņā ar šo regulu, un ka tiek ievēroti noteikumi par piekļuves atvērtam internetam nodrošināšanu. Šajā ziņā valstu regulatīvajām iestādēm būtu jāpiemēro pārraudzības un ziņošanas pienākums, un tām būtu jānodrošina, ka publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, ievēro savus pienākumus attiecībā uz piekļuves atvērtam internetam nodrošināšanu. Tie ietver pienākumu nodrošināt pietiekamu tīkla jaudu augstas kvalitātes nediskriminējošu interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanai, kuru vispārējai kvalitātei nevajadzētu ciest no tā, ka tiek sniegti pakalpojumi, kuri nav interneta piekļuves pakalpojumi un kuriem ir noteikts kvalitātes līmenis. Valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarām noteikt prasības attiecībā uz tehniskiem raksturlielumiem, pakalpojumu kvalitātes minimālās prasības un citus atbilstošus pasākumus attiecībā uz visiem vai atsevišķiem publisko elektronisko sakaru nodrošinātājiem, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas noteikumiem par piekļuves atvērtam internetam nodrošināšanu vai lai novērstu tiešajiem lietotājiem paredzēto interneta piekļuves pakalpojumu vispārējās kvalitātes pasliktināšanos. Šādi rīkojoties, valstu kompetentajām iestādēm būtu maksimāli jāņem vērā attiecīgās BEREC pamatnostādnes.
- (20) Savienības mobilo sakaru tīkls vēl aizvien ir sadrumstalots, un neviens tīkls neaptver visas dalībvalstis. Rezultātā, lai nodrošinātu mobilo sakaru pakalpojumus saviem iekšzemes klientiem, kuri ceļo Savienībā, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem jāiegādājas vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumi no operatoriem apmeklētajā dalībvalstī vai ar tiem jāapmainās ar viesabonēšanas pakalpojumiem.
- (21) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 531/2012 ⁽¹⁾ ir noteikts politikas mērķis – panākt, lai starpība starp viesabonēšanas un iekšzemes tarifiem tuvinātos nullei. Tomēr galīgo mērķi – likvidēt atšķirību starp iekšzemes maksām un viesabonēšanas maksām – nevar sasniegt ilgtspējīgā veidā ar novēroto vairumtirdzniecības maksas līmeni. Tādēļ ar šo Regulu tiek noteikts, ka mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas būtu jāatceļ no 2017. gada 15. jūnija ar noteikumu, ka vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgos pašreiz novērotie jautājumi ir atrisināti. Šajā sakarā Komisijai būtu jāveic pārskats par vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgu un jāiesniedz tiesību akta priekšlikums, kas pamatots uz minētā pārskata rezultātiem.
- (22) Tajā pašā laikā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāvar piemērot godīgas izmantošanas politiku attiecībā uz to regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu, kas sniegti par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu. Godīgas izmantošanas politika ir paredzēta, lai novērstu to, ka viesabonenti ļaunprātīgi vai anomāli izmanto regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, ka šādus pakalpojumus viesabonenti izmanto dalībvalstī, kas nav to iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, citiem mērķiem, kas nav saistīti ar periodisku ceļošanu. Jebkurai godīgas izmantošanas politikai būtu jānodrošina viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientiem iespēja patērēt regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu apjomus par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu, kas saskan ar viņu attiecīgajiem tarifu plāniem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).

- (23) Konkrētos un izņēmuma apstākļos, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nevar atgūt savas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas, kas ir saistītas ar regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, no kopējiem faktiskajiem un plānotajiem ienākumiem, ko gūst no tāda veida pakalpojumu sniegšanas, minētajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam būtu jāvar iesniegt pieprasījumu atļaujas saņemšanai piemērot papildmaksu, lai nodrošinātu sava iekšzemes tarififikācijas modeļa ilgtspējību. Iekšzemes tarififikācijas modeļa ilgtspējības izvērtējumam vajadzētu balstīties uz attiecīgiem objektīviem faktoriem, kas ir raksturīgi minētajam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, tostarp uz objektīvām atšķirībām starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajā dalībvalstī un iekšzemes cenu un ienākumu līmeni. Tas var attiekties, piemēram, uz operatoru vienotas likmes iekšzemes mazumtirdzniecības modeļiem ar nozīmīgu negatīvu datplūsmas nelīdzsvarotību, kad domātā iekšzemes vienības cena ir zema un operatora kopējie ienākumi arī ir zemi salīdzinājumā ar viesabonēšanas izmaksu slogu, vai, kad domātā vienības cena ir zema un faktiskais vai plānotais viesabonēšanas pakalpojumu patēriņš ir liels. Kad gan vairumtirdzniecības, gan mazumtirdzniecības viesabonēšanas tirgi ir pilnībā pielāgojušies plašākai viesabonēšanas lietošanai iekšzemes cenu līmenī un tā kā normāla sastāvdaļa ir iekļauta mazumtirdzniecības tarifu plānos, šādu izņēmuma apstākļu rašanās vairs nav sagaidāma. Lai izvairītos no tā, ka šādas izmaksu atgūšanas problēmas padara neilgtspējīgu iekšzemes viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju tarififikācijas modeļi, radot risku, ka tiks būtiski ietekmēta iekšzemes cenu attīstība jeb radīsies tā dēvētais "ūdensgultas efekts", šādos apstākļos viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem ar valsts regulatīvās iestādes atļauju vajadzētu būt iespējai piemērot papildmaksu regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai atgūtu visas attiecīgās izmaksas, kas saistītas ar šādu pakalpojumu sniegšanu.
- (24) Minētajā nolūkā izmaksas, kas radušās, lai sniegtu regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, būtu jānosaka, ņemot vērā faktiskās vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksas, kas tiek piemērotas attiecīgā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja izejošajai viesabonēšanas datplūsmai, kas pārsniedz tā ienākošo viesabonēšanas datplūsmu, kā arī, ņemot vērā saprātīgi paredzētas saistītas un kopējas izmaksas. Ieņēmumi no regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem būtu jānosaka, ņemot vērā ienākumus iekšzemes cenu līmenī, kas attiecināmi uz regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu, vai nu pamatojoties uz vienības cenu vai kā daļa no fiksētas maksas, atspoguļojot klientu Savienībā patērēto regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu un iekšzemes patēriņa attiecīgo faktisko un plānoto īpatsvaru. Būtu jāņem vērā arī regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņš un tas, cik iekšzēmē patērē viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klienti, un konkurences līmenis, cenas un ienākumi iekšzemes tirgū, un jebkurš novērojams risks, ka viesabonēšana par iekšzemes mazumtirdzniecības cenām varētu ievērojami ietekmēt šādu cenu attīstību.
- (25) Lai nodrošinātu raitu pāreju no Regulas (ES) Nr. 531/2012 uz mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanu, ar šo regulu būtu jāievieš pārejas laiks, kura laikā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai iekšzemes cenām pievienot papildmaksu par sniegtajiem regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem. Ar minēto pārejas režīmu būtu jānosagatavo būtiskās izmaiņas pieejā, Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumu kā sastāvdaļu iekļaujot iekšzemes tarifu plānos, ko piedāvā dažādos iekšzemes tirgos. Tādējādi pārejas režīma sākumpunktam vajadzētu būt attiecīgajām iekšzemes mazumtirdzniecības cenām, uz kurām var attiekties papildmaksu, kas nav lielāka par maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu, kas ir piemērojama laikposmā tieši pirms pārejas laika. Ar šādu pārejas režīmu būtu arī jānodrošina būtiska cenu samazināšana klientiem no dienas, kad sāk piemērot šo regulu, un, pēc papildmaksas pieskaitīšanas iekšzemes mazumtirdzniecības cenai, nekādā gadījumā nevajadzētu novest pie augstākas mazumtirdzniecības viesabonēšanas cenas nekā maksimālā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas maksu, kas ir piemērojama laikposmā tieši pirms pārejas laika.
- (26) Attiecīgajai iekšzemes mazumtirdzniecības cenai vajadzētu būt vienādai ar iekšzemes mazumtirdzniecības maksu par vienību. Tomēr situācijās, kad nav konkrētu iekšzemes mazumtirdzniecības cenu, ko varētu izmantot par pamatu regulētam mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumam (piemēram, neierobežotu iekšzemes tarifu plānu gadījumos, komplektu gadījumos vai gadījumos, kad iekšzemes tarifos nav iekļauti dati), par iekšzemes mazumtirdzniecības cenu būtu jāuzskata tāds pats tarififikācijas mehānisms, it kā klients būtu lietojis iekšzemes tarifu plānu savā dalībvalstī.
- (27) Lai uzlabotu konkurenci mazumtirdzniecības viesabonēšanas tirgū, ar Regulu (ES) Nr. 531/2012 noteikta prasība iekšzemes pakalpojumu sniedzējiem darīt saviem klientiem iespējamu piekļuvi regulētiem balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus komplektā sniedz jebkurš alternatīvs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs. Ņemot vērā, ka ar mazumtirdzniecības viesabonēšanas režīmu, kas izklāstīts šajā regulā, tuvākajā nākotnē tiks atceltas mazumtirdzniecības viesabonēšanas maksas, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 531/2012 8., 10. un 13. pantā, vairs nebūtu samērīgi uzlikt iekšzemes pakalpojumu sniedzējiem par pienākumu īstenot regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu šāda veida atsevišķi sadalītu pārdošanu. Pakalpojumu sniedzēji, kuri jau ir saviem klientiem darījuši iespējamu piekļuvi regulētiem balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus komplektā sniedz jebkurš alternatīvs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs, var turpināt to darīt. No

otras puses, nevar izslēgt, ka viesabonentu apmeklētajos tirgos varētu gūt labumu no konkurētspējīgākām mazumtirdzniecības cenām jo īpaši attiecībā uz datiem. Ņemot vērā pieaugošo pieprasījumu pēc datu viesabonēšanas pakalpojumiem un to nozīmi, viesabonentiem būtu jāsniedz alternatīvi veidi, kā piekļūt datu viesabonēšanas pakalpojumiem, ceļojot Savienībā. Tādēļ būtu jāpatur Regulā (ES) Nr. 531/2012 noteiktais, proti, ka iekšzemes un viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums neliegt klientiem piekļūt tādiem regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko alternatīvs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz tieši apmeklētajā tīklā.

- (28) Saskaņā ar principu “maksā zvanītājs” mobilo sakaru klienti nemaksā par ienākošajiem iekšzemes mobilajiem zvaniem, bet maksa par zvana pabeigšanu izsauktās personas tīklā ir iekļauta zvanītāja mazumtirdzniecības maksā. Ar mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu konvergenci visās dalībvalstīs vajadzētu būt iespējai piemērot to pašu principu attiecībā uz regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas zvaniem. Tomēr, tā kā tas vēl nav aktuāli, situācijās, kas izklāstītas šajā regulā – kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem tiek atļauts piemērot papildmaksu par regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem – papildmaksai, ko piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nebūtu jāpārsniedz vidējais svērtais vairumtirdzniecības mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimums, kas noteikts visā Savienībā. Tas tiek uzskatīts par pārejas režīmu, līdz Komisija atrisinās šo neatrisināto jautājumu.
- (29) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 531/2012.
- (30) Šai regulai vajadzētu būt īpašam pasākumam Direktīvas 2002/21/EK 1. panta 5. punkta nozīmē. Tādēļ, ja Savienības mēroga regulēto viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji izmaina savus mazumtirdzniecības viesabonēšanas tarifus un attiecīgo viesabonēšanas lietošanas politiku, lai izpildītu šīs regulas prasības, šādām izmaiņām nevajadzētu radīt mobilo sakaru klientiem nekādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē pašreizējo tiesisko regulējumu attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, atteikties no līgumiem.
- (31) Lai stiprinātu viesabonentu tiesības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 531/2012, šajā regulā attiecībā uz regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem būtu jānosaka konkrētas pārredzamības prasības, kuras saskaņotas ar īpašiem tarifu un apjoma nosacījumiem, ko piemēro, tiklīdz ir atceltas mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas. Jo īpaši būtu jāparedz noteikums par to, ka viesabonentiem savlaicīgi un bez maksas tiek paziņots par piemērojamo godīgas izmantošanas politiku, par to, kad ir pilnībā iztērēts balss, SMS vai datu regulēto viesabonēšanas pakalpojumu piemērojams godīgas izmantošanas apjoms, par jebkādu papildmaksu, un par datu regulēto viesabonēšanas pakalpojumu uzkrāto patēriņu.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas noteikumu īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras noteikt vidējo svērto mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimumu un detalizētus noteikumus par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu un metodoloģiju, lai novērtētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ilgtspējību, kā arī par pieprasījumu, kas jāiesniedz viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam minētā izvērtējuma veikšanai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (33) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas noteikti hartā, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, vārda un informācijas brīvību, darījumdarbības brīvību, nediskrimināciju un patērētāju tiesību aizsardzību.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, izveidot kopīgus noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu piekļuvi atvērtam internetam un atceltu viesabonēšanas mazumtirdzniecības papildmaksas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (35) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš 2013. gada 24. novembrī sniedza atzinumu,

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido kopējus noteikumus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā un ar to saistītās tiešo lietotāju tiesības.
2. Ar šo regulu izveido jaunu mazumtirdzniecības cenu noteikšanas mehānismu Savienības mērogā regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem, lai atceltu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, neizkropļojot iekšzemes un apmeklētos tirgus.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Direktīvas 2002/21/EK 2. pantā noteiktās definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) "publisko elektronisko sakaru nodrošinātājs" ir uzņēmums, kurš nodrošina publiskos sakaru tīklus vai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus;
- 2) "interneta piekļuves pakalpojums" ir publiski pieejams elektronisko sakaru pakalpojums, kas nodrošina piekļuvi internetam un tādējādi savienojamību ar praktiski visiem interneta galapunktiem neatkarīgi no izmantotās tīkla tehnoloģijas un galiekārtas.

3. pants

Piekļuves atvērtam internetam nodrošināšana

1. Tiešajiem lietotājiem, izmantojot savu interneta piekļuves pakalpojumu, ir tiesības piekļūt informācijai un saturam un izplatīt to, lietot un nodrošināt lietojumprogrammas un pakalpojumus un lietot pašu izvēlētas galiekārtas neatkarīgi no tiešā lietotāja vai nodrošinātāja atrašanās vietas vai informācijas, satura, lietojumprogrammas vai pakalpojuma atrašanās vietas, izcelsmes vai galamērķa.

Šis punkts neskar Savienības tiesības vai valsts tiesību aktus, kuri atbilst Savienības tiesībām attiecībā uz satura, lietojumprogrammu vai pakalpojumu likumību.

2. Vienošanās starp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem un tiešajiem lietotājiem par interneta piekļuves pakalpojumu komerciāliem un tehniskiem nosacījumiem un raksturlielumiem, piemēram, cenu, datu apjomiem vai ātrumu, un jebkādas komercdarbības prakses, ko veic interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, neierobežo 1. punktā noteikto tiešo lietotāju tiesību īstenošanu.

3. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, sniedzot interneta piekļuves pakalpojumus, visu datplūsmu apstrādā vienādi – bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai traucējumiem – un neatkarīgi no sūtītāja vai saņēmēja, satura, kam piekļūts vai kas tiek izplatīts, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, kas tiek izmantoti vai sniegti, vai izmantotās galiekārtas.

Ar pirmo daļu interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem neliedz īstenot saprātīgus datplūsmas pārvaldības pasākumus. Lai šādus pasākumus uzskatītu par saprātīgiem, tie ir pārredzami, nediskriminējoši, samērīgi un netiek balstīti uz komerciāliem apsvērumiem, bet gan uz konkrētu datplūsmas kategoriju objektīvi atšķirīgām pakalpojumu tehniskās kvalitātes prasībām. Šādi pasākumi nepārrauga konkrētu saturu un netiek veikti ilgāk nekā nepieciešams.

Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji neiesaistās datplūsmas pārvaldības pasākumos, kas pārsniedz pasākumus, kas paredzēti otrajā daļā, un jo īpaši nebloķē, nepalēnina, nepārveido, neierobežo, netraucē, nepasliktina vai nediskriminē konkrētu saturu, lietojumprogrammas vai pakalpojumus vai to konkrētas kategorijas, izņemot, ja nepieciešams, un tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai:

- a) nodrošinātu atbilstību Savienības leģislatīviem aktiem vai valsts tiesību aktiem, kas atbilst Savienības tiesībām, kuri attiecas uz interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju, vai pasākumiem, kas atbilst Savienības tiesībām, un ar ko īsteno šādus Savienības leģislatīvus aktus vai valsts tiesību aktus, tostarp to tiesu vai publisko iestāžu nolēmumiem, kam ir piešķirtas attiecīgas pilnvaras;

- b) saglabātu tīkla, minētajā tīklā sniegto pakalpojumu un tiešo lietotāju galiekārtu integritāti un drošību;
- c) novērstu gaidāmu tīkla pārblīvi un mazinātu sekas, ko rada ārkārtas vai pagaidu tīkla pārblīve, ar noteikumu, ka pret līdzvērtīgām datplūsmas kategorijām attiecas vienādi.

4. Datplūsmas pārvaldības pasākumi var ietvert personas datu apstrādi tikai tad, ja šāda apstrāde ir nepieciešama un samērīga 3. punktā noteikto mērķu sasniegšanai. Šādu apstrādi veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾. Datplūsmas pārvaldības pasākumi atbilst arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/58/EK ⁽²⁾.

5. Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji un satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu sniedzēji, var brīvi piedāvāt ne tikai interneta piekļuves pakalpojumus, bet citus pakalpojumus, kas ir optimizēti noteiktam saturam, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem, vai to kombinācijai, ja optimizācija ir nepieciešama, lai izpildītu konkrēta kvalitātes līmeņa prasības attiecībā uz saturu, lietojumprogrammām vai pakalpojumiem.

Publisko elektronisko sakaru nodrošinātāji, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, var piedāvāt vai sekmēt šādus pakalpojumus tikai tad, ja ir pietiekama tīkla jauda, lai tos nodrošinātu papildus jebkuriem nodrošinātajiem interneta piekļuves pakalpojumiem. Šādi pakalpojumi nav izmantojami vai netiek piedāvāti kā aizstājējs interneta piekļuves pakalpojumiem, un tie nekaitē tiešajiem lietotājiem paredzēto interneta piekļuves pakalpojumu pieejamībai vai vispārējai kvalitātei.

4. pants

Pārredzamības pasākumi, lai nodrošinātu piekļuvi atvērtam internetam

1. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka jebkurā līgumā, kurā iekļauti interneta piekļuves pakalpojumi, norādīts vismaz:
 - a) informācija par to, kā minētā pakalpojuma sniedzēja piemērotie datplūsmas pārvaldības pasākumi varētu ietekmēt interneta piekļuves pakalpojumu kvalitāti, tiešo lietotāju privātumu un viņu personas datu aizsardzību;
 - b) skaidrs un saprotams skaidrojums par to, kā datu apjoma ierobežojumi, ātrums un citi pakalpojuma kvalitātes parametri var praktiski ietekmēt interneta piekļuves pakalpojumus un jo īpaši satura, lietojumprogrammu un pakalpojumu izmantošanu;
 - c) skaidrs un saprotams skaidrojums par to, kā jebkurš pakalpojums, kas minēts 3. panta 5. punktā un ko abonē tiešais lietotājs, varētu praksē ietekmēt minētajam tiešajam lietotājam sniegtos interneta piekļuves pakalpojumus;
 - d) skaidrs un saprotams skaidrojums par interneta piekļuves pakalpojumu minimālo, parasti pieejamo, maksimālo un reklamēto lejupielādes un augšupielādes ātrumu fiksētos tīklos vai par interneta piekļuves pakalpojumu paredzēto maksimālo un reklamēto lejupielādes un augšupielādes ātrumu mobilos tīklos, un par to, kā nozīmīgas novirzes no attiecīgajiem reklamētajiem lejupielādes un augšupielādes ātrumiem varētu ietekmēt 3. panta 1. punktā noteikto tiešā lietotāja tiesību īstenošanu;
 - e) skaidrs un saprotams skaidrojums par patērētājiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem gadījumos, kad ir kādas pastāvīgas vai regulāras neatbilstības starp interneta piekļuves pakalpojuma faktisko veiktspēju ātruma vai citu pakalpojuma kvalitātes parametru ziņā un veiktspēju, kas norādīta saskaņā ar a)–d) apakšpunktiem.

Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji publicē šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju.

2. Interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji ievieš pārredzamas, vienkāršas un efektīvas procedūras, lai risinātu tiešo lietotāju sūdzības attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas noteikti 3. pantā un šā panta 1. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

3. Prasības, kas noteiktas 1. un 2. punktā, papildina tās, kas paredzētas Direktīvā 2002/22/EK, un neliedz dalībvalstīm paturēt vai ieviest papildu pārraudzības, informācijas un pārredzamības prasības, tostarp attiecībā uz publicējamās informācijas saturu, formu un veidu. Minētās prasības atbilst šai regulai un attiecīgajiem noteikumiem Direktīvās 2002/21/EK un 2002/22/EK.

4. Jebkuru pastāvīgu vai regulāru būtisku neatbilstību starp interneta piekļuves pakalpojuma faktisko veiktspēju ātruma vai citu pakalpojuma kvalitātes parametru ziņā un to veiktspēju, ko saskaņā ar 1. punkta a) – d) apakšpunktu norādījis interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējs, gadījumos, kad attiecīgos faktus konstatē, izmantojot pārraudzības mehānismu, ko sertificējusi valsts regulatīvā iestāde, uzskata par veiktspējas neatbilstību, nosakot patērētājiem pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Šo daļu piemēro tikai līgumiem, kas noslēgti vai atjaunoti pēc 2015. gada 29. novembra.

5. pants

Uzraudzība un izpilde

1. Valstu regulatīvās iestādes cieši pārrauga un nodrošina atbilstību 3. un 4. pantam un veicina to nepārtrauktu nediskriminējošu piekļuvi internetam tādā kvalitātē, kas atspoguļo sasniegumus tehnoloģiju jomā. Minētajos nolūkos valsts regulatīvās iestādes var noteikt prasības attiecībā uz tehniskiem raksturlielumiem, minimālās pakalpojumu kvalitātes prasības un citus piemērotus un nepieciešamus pasākumus vienam vai vairākiem publisko elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējiem.

Reizi gadā valstu regulatīvās iestādes publicē ziņojumus par veikto pārraudzību un konstatēto, un minētos ziņojumus iesniedz Komisijai un BEREC.

2. Pēc valsts regulatīvās iestādes pieprasījuma, publisko elektronisko sakaru sniedzēji, tostarp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēji, minētajai valsts regulatīvajai iestādei dara pieejamu informāciju, kas attiecas uz pienākumiem, kas noteikti 3. un 4. pantā, jo īpaši informāciju par to tīklu jaudas un datplūsmas pārvaldību, kā arī pamatojumu visiem veiktajiem datplūsmas pārvaldības pasākumiem. Minētie pakalpojumu sniedzēji pieprasīto informāciju sniedz valsts regulatīvās iestādes noteiktajā termiņā un detalizācijas pakāpē.

3. Līdz 2016. gada 30. augustam, lai veicinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, BEREC – pēc apspriešanās ar ieinteresētām personām un ciešā sadarbībā ar Komisiju – izdod pamatnostādnes, lai īstenotu valsts regulatīvo iestāžu pienākumus saskaņā ar šo pantu.

4. Šis pants neskar uzdevumus, ko dalībvalstis noteikušas valsts regulatīvajām iestādēm vai citām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Savienības tiesībām.

6. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par 3., 4. un 5. panta pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus paziņo Komisijai līdz 2016. gada 30. aprīlim un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādiem attiecīgiem turpmākiem grozījumiem.

7. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 531/2012

Regulu (ES) Nr. 531/2012 groza šādi:

1) regulas 2. panta 2. punktu groza šādi:

a) panta i), l) un n) apakšpunktu svītros;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“r) “iekšzemes mazumtirdzniecības cena” ir viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja iekšzemes mazumtirdzniecības maksa par vienību, ko piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām SMS īsziņām (gan savienojuma uzsākšana, gan savienojuma pabeigšana dažādos publiskajos komunikāciju tīklos vienā dalībvalstī), un izmantotiem datiem; gadījumā, ja nepastāv konkrēta iekšzemes mazumtirdzniecības maksa par vienību, par iekšzemes mazumtirdzniecības cenu uzskata tādu pašu tarifkācijas mehānismu, kādu piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām SMS īsziņām (gan savienojuma uzsākšana, gan savienojuma pabeigšana dažādos publiskajos komunikāciju tīklos vienā dalībvalstī), un izmantotiem datiem minētā klienta dalībvalstī;

- s) "regulēta mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķa pārdošana" ir tādu regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas klientiem, ko alternatīvs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina tieši apmeklētājā sakaru tīklā.;
- 2) regulas 3. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:
- "6. Standartpiedāvājums, kas minēts 5. punktā, ir pietiekami detalizēts, un tajā ir ietverti visi komponenti, kas ir nepieciešami vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvei, kā minēts 3. punktā, sniegtot aprakstu par piedāvājumiem, kas attiecas uz tiešu vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālārpārdošanas piekļuvi, kā arī saistītos noteikumus un nosacījumus. Minētajā standartpiedāvājumā var būt iekļauti nosacījumi, lai novērstu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves ļaunprātīgu izmantošanu vai izmantošanu anomālos apmēros citādā nolūkā, nevis lai sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem, kamēr tie periodiski ceļo Savienībā. Valsts regulatīvās iestādes vajadzības gadījumā nosaka izmaiņas standartpiedāvājumos, lai īstenotu šajā pantā paredzētos pienākumus.;"
- 3) regulas 4. pantu groza šādi:
- a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:
- "Regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķa pārdošana",
- b) panta 1. punktā svītrot pirmo daļu,
- c) panta 4. un 5. punktu svītrot;
- 4) regulas 5. pantu groza šādi:
- a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:
- "Regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķas pārdošanas īstenošana",
- b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- "1. Iekšzemes pakalpojumu sniedzēji pienākumu saistībā ar regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķu pārdošanu, kā paredzēts 4. pantā, īsteno tā, lai viesabonēšanas klienti varētu izmantot atsevišķus regulētus datu viesabonēšanas pakalpojumus. Iekšzemes pakalpojumu sniedzēji apmierina visas saprātīgas prasības par piekļuvi iekārtām un attiecīgiem atbalsta pakalpojumiem, kas ir vajadzīgi, lai varētu atsevišķi pārdot regulētus mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumus. Piekļuve minētajām iekārtām un atbalsta pakalpojumiem, kas ir vajadzīgi, lai varētu atsevišķi pārdot regulētus mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumus, tostarp lietotāju autentifikācijas pakalpojumiem, ir bez maksas, un tā nerada viesabonēšanas klientiem nekādas tiešas maksas.;"
- c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:
- "2. Lai nodrošinātu to, ka visā Savienībā saskaņoti un vienlaicīgi īsteno regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķu pārdošanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un pēc apspriešanās ar BEREC, pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķas pārdošanas īstenošanas tehnisku risinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.;"
- d) panta 3. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:
- "3. Tehniskais risinājums, lai īsteno tu regulētu mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķu pārdošanu, atbilst šādiem kritērijiem.;"
- 5) iekļauj šādus pantus:

"6.a pants

Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšana

No 2017. gada 15. jūnija, ar noteikumu, ka leģislatīvais akts, kurš jāpieņem pēc 19. panta 2. punktā minētā priekšlikuma, ir piemērojams minētajā datumā, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji no viesabonēšanas klientiem jebkurā dalībvalstī neiekasē nekādu papildmaksu papildus iekšzemes mazumtirdzniecības cenai par visiem veiktajiem vai saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, par visām nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas SMS īsziņām, tostarp MMS īsziņām, un par visiem izmantotajiem regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem un nekādu vispārēju maksu, kas ļautu ārvalstīs izmantot galiekārtu vai pakalpojumu, saskaņā ar 6.b un 6.c pantu.

6.b pants

Godīga izmantošana

1. Saskaņā ar šo pantu un 6.d pantā minētajiem īstenošanas aktiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piemērot "godīgas izmantošanas politiku" tādu regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanai, kurus sniedz piemērojamās iekšzemes mazumtirdzniecības cenas līmenī, lai novērstu to, ka viesabonenti ļaunprātīgi vai anomāli izmanto regulētos mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, ka šādus pakalpojumus viesabonenti izmanto dalībvalstī, kas nav to iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, citiem mērķiem, kas nav saistīti ar periodisku ceļošanu.

Jebkura godīgas izmantošanas politika dod viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem iespēju patērēt regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu apjomus par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu, kas saskan ar viņu attiecīgajiem tarifu plāniem.

2. Regulas 6.e pants attiecas uz tādiem regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, ar kuriem tiek pārsniegti jebkādi godīgas izmantošanas politikas limiti.

6.c pants

Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ilgtspējība

1. Konkrētos un izņēmuma apstākļos, lai nodrošinātu sava iekšzemes tarififikācijas modeļa ilgtspējību, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nevar atgūt savas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas par regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar 6.a un 6.b pantu no saviem kopējiem faktiskajiem un plānotajiem ienākumiem, ko gūst no tāda veida pakalpojumu sniegšanas, minētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var iesniegt pieprasījumu atļaujas saņemšanai piemērot papildmaksu. Papildmaksu piemēro tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai atgūtu izmaksas, kas saistītas ar regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, ņemot vērā piemērojamo maksimālo vairumtirdzniecības maksu.

2. Ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nolemj izmantot šā panta 1. punktu, tas nekavējoties iesniedz pieprasījumu valsts regulatīvajai iestādei un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju saskaņā ar 6.d pantā minētajiem īstenošanas aktiem. Pēc tam ik pēc 12 mēnešiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atjaunina minēto informāciju un iesniedz to valsts regulatīvajai iestādei.

3. Kad tiek saņemts pieprasījums, ievērojot 2. punktu, valsts regulatīvā iestāde izvērtē, vai viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs ir parādījis, ka tas nevar atgūt savas izmaksas saskaņā ar 1. punktu, no kā izrietētu, ka tiek apdraudēta tā iekšzemes tarififikācijas modeļa ilgtspējība. Iekšzemes tarififikācijas modeļa ilgtspējība tiek pamatota uz attiecīgiem objektīvajiem faktoriem, kas ir raksturīgi viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, tostarp objektīvām atšķirībām starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajā dalībvalstī un iekšzemes cenu un ienākumu līmeni. Valsts regulatīvā iestāde dod atļauju piemērot papildmaksu, ja ir izpildīti 1. punktā un šajā punktā izklāstītie nosacījumi.

4. Ja vien pieprasījums nav acīmredzami nepamatots vai tajā nav sniegts pietiekami daudz informācijas, valsts regulatīvā iestāde sniedz atļauju piemērot papildmaksu viena mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts pieprasījums, ievērojot 2. punktu. Ja valsts regulatīvā iestāde uzskata, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai ka nav sniegts pietiekami daudz informācijas, tā pieņem galīgo lēmumu vēl divu mēnešu laikā pēc tam, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam ir dota iespēja tikt uzklāsitam, par papildmaksas atļaušanu, grozīšanu vai atteikšanu.

6.d pants

Godīgas izmantošanas politikas un mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas ilgtspējības īstenošana

1. Lai nodrošinātu 6.b un 6.c panta saskaņīgu piemērošanu, Komisija pēc apspriešanās ar BEREC līdz 2016. gada 15. decembrim pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu, par metodoloģiju, lai izvērtētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas ilgtspējību, un par pieprasījumu, kas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam jāiesniedz minētā izvērtējuma vajadzībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 6. panta 2. punktā.

2. Attiecībā uz 6.b pantu, pieņemot īstenošanas aktus, kuros izklāsta sīki izstrādātus noteikumus par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu, Komisija ņem vērā:

- a) cenu un patēriņa ieradumu izmaiņas dalībvalstīs;
- b) iekšzemes cenu līmeņa konverģences pakāpi visā Savienībā;

- c) ceļošanas paradumus Savienībā;
- d) jebkurus novērojamus riskus attiecībā uz konkurences kropļošanu un ieguldījumu stimulus iekšzemes un apmeklētos tirgos.
3. Attiecībā uz 6.c pantu, pieņemot īstenošanas aktus, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par metodoloģiju, lai izvērtētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atcelšanas ilgtspējību, Komisija tos balsta uz šādiem elementiem:
- a) tiek noteiktas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, atsaucoties uz tādām faktiskām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, ko piemēro nelīdzsvarotai datplūsmai, un samērīga daļa saistīto un kopējo izmaksu, kas radušās, lai sniegtu regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus;
- b) tiek noteikti kopējie faktiskie un plānotie ienākumi, ko gūst no regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas;
- c) regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošana un iekšzemē veiktais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu patēriņš;
- d) konkurences, cenu un ienākumu līmenis iekšzemes tirgū, un jebkurš novērojams risks, ka viesabonēšana par iekšzemes mazumtirdzniecības cenām varētu ievērojami ietekmēt šādu cenu attīstību.
4. Komisija regulāri pārskata īstenošanas aktus, kas pieņemti atbilstīgi 1. punktam, lai ņemtu vērā tirgus attīstību.
5. Valsts regulatīvā iestāde stingri pārrauga un uzrauga to, kā tiek piemērota godīgas izmantošanas politika un pasākumi saistībā ar mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas atcelšanas ilgtspējību, pilnībā ņemot vērā attiecīgos objektīvos faktoros, kas raksturīgi attiecīgajai dalībvalstij, un attiecīgās objektīvās atšķirības starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem. Neskarot 6.c panta 3. punktā noteikto procedūru, valsts regulatīvā iestāde savlaicīgi izpilda prasības, kuras noteiktas 6.b un 6.c pantā un īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu. Valsts regulatīvā iestāde var jebkurā brīdī prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam grozīt vai pārtraukt piemērot papildmaksu, ja tā neatbilst 6.b vai 6.c pantam. Valsts regulatīvā iestāde katru gadu informē Komisiju par 6.b un 6.c panta un šā panta piemērošanu.

6.e pants

Regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana

1. Neskarot otro daļu, ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro papildmaksu par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu, pārsniedzot jebkādas godīgas izmantošanas politikas jebkādas limitus, tā atbilst šādām prasībām (izņemot PVN):
- a) jebkāda papildmaksu, ko piemēro par veiktajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, par nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas SMS īsziņām un par regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, nepārsniedz maksimālo vairumtirdzniecības maksu, kas noteikta attiecīgi 7. panta 2. punktā, 9. panta 1. punktā un 12. panta 1. punktā;
- b) summa, saskaitot iekšzemes mazumtirdzniecības cenu un jebkādu papildmaksu, ko piemēro par veiktajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, par nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas SMS īsziņām vai par regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, nepārsniedz attiecīgi EUR 0,19 par minūti, EUR 0,06 par SMS īsziņu un EUR 0,20 par izmantoto megabaitu;
- c) jebkāda papildmaksu, ko piemēro saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, nepārsniedz vidējo svērto mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimumu visā Savienībā, kā noteikts saskaņā ar 2. punktu.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nepiemēro nekādu papildmaksu par saņemtajām regulētām viesabonēšanas SMS īsziņām vai par viesabonēšanas balss pasta ziņojumu saņemšanu. Tas neattiecas uz citām piemērojamām maksām, piemēram, par šādu ziņojumu noklausīšanos.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji maksu par viesabonēšanas veiktajiem un saņemtajiem zvaniem uzliek, aprēķinot to par sekundi. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji veiktajiem zvaniem var piemērot sākotnējo minimālo maksas iekasēšanas laikposmu, kas nepārsniedz 30 sekundes. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nosaka saviem klientiem maksu par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, aprēķinot par kilobaitu, izņemot MMS īsziņas, par kurām maksu drīkst noteikt par vienību. Šādā gadījumā mazumtirdzniecības maksu, kuru viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var noteikt saviem viesabonētajiem par viesabonēšanas MMS īsziņas pārraidi vai saņemšanu, nepārsniedz maksimālo mazumtirdzniecības maksu par regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kas noteikta pirmajā daļā.

Laikposmā, kas ir minēts 6.f panta 1. punktā, šis punkts neaizliedz piedāvājumus, ar kuriem viesabonentiem, nosakot maksu par diennakti vai jebkādu citu fiksētu periodisku maksu, nodrošina konkrētu regulētu viesabonēšanas pakalpojumu patēriņa apjomu, ar nosacījumu, ka, pilnībā patērējot minēto apjomu, nonāk pie tādas cenas par vienību par veiktiem regulētiem viesabonēšanas zvaniem, saņemtiem zvaniem, nosūtītām SMS īsziņām un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kura nepārsniedz attiecīgo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu un maksimālo papildmaksu, kā izklāstīts šā punkta pirmajā daļā.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pēc apspriešanās ar BEREC un ievērojot šā punkta otro daļu pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāstīts vidējais svērtais mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimums, kā minēts 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā. Komisija katru gadu pārskata minētos īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 6. panta 2. punktā.

Vidējais svērtais mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimums tiek balstīts uz šādiem kritērijiem:

- a) mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu maksimālais līmenis, ko valsts regulatīvās iestādes tirgū piemēro vairumtirdzniecības balss zvanu savienojuma pabeigšanai atsevišķos mobilo sakaru tīklos saskaņā ar pamatdirektīvas 7. un 16. pantu un piekļuves direktīvas 13. pantu; un
- b) kopējo abonentu skaitu dalībvalstīs.

3. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piedāvāt un viesabonenti apzināti var izvēlēties tādu viesabonēšanas tarifu, kas nav noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pantu un šā panta 1. punktu, kā rezultātā viesabonenti gūst labumu no kāda cita regulēto viesabonēšanas pakalpojumu tarifa, nekā no tiem, kas viņiem būtu piešķirti, nepastāvot šādi izvēlei. Šādiem viesabonentiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atgādina par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas.

Neskarot pirmo daļu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem esošiem un jauniem viesabonentiem automātiski piemēro tarifu, kas noteikts saskaņā ar 6.a un 6.b pantu un šā panta 1. punktu.

Jebkurš viesabonents jebkurā brīdī var pieprasīt pāriet uz tarifu, kas noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pantiem un šā panta 1. punktu, vai atteikties no tā. Ja viesabonenti apzināti nolemj atteikties no tarifa, kas noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pantiem un šā panta 1. punktu, vai pāriet atpakaļ uz to, jebkuru tarifa maiņu veic vienas darbdienas laikā no pieprasījuma saņemšanas, tā ir bez maksas un nav saistīta ar nosacījumiem vai ierobežojumiem attiecībā uz tādiem abonēšanas elementiem, kas nav viesabonēšana. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var aizkavēt maiņu par noteiktu minimālo laikposmu, kurā jābūt spēkā iepriekšējam viesabonēšanas tarifam, kas nepārsniedz divus mēnešus.

4. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka līgumā, kas ietver jebkādu regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu veidu, precīzē minētā sniegtā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojuma galvenos parametrus, tostarp jo īpaši:

- a) konkrēto tarifu plānu vai tarifu plānus, un – par katru tarifu plānu – piedāvāto pakalpojumu veidus, tostarp sakaru apjomus;
- b) jebkādas ierobežojumus, ko piemēro tādu regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu patēriņam, kas sniegti piemērojamās iekšzemes mazumtirdzniecības cenas līmenī, jo īpaši skaitļos izteiktu informāciju par to, kā godīgas izmantošanas politiku piemēro, atsaucoties uz attiecīgā sniegtā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojuma pamatcenu, apjomu vai citiem parametriem.

Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji publicē pirmajā daļā minēto informāciju.

6.f pants

Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas pārejas laikā

1. No 2016. gada 30. aprīļa līdz 2017. gada 14. jūnijam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piemērot papildmaksu papildus iekšzemes mazumtirdzniecības cenai par regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā laikposmā 6.e pantu piemēro *mutatis mutandis*.”;

- 6) regulas 8., 10. un 13. pantu svītros;

7) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Minētā individualizētā cenu pamatinformācija jāizsaka valūtā, kuru izmanto klienta rēķinā, ko sagatavo klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzējs, un tā ietver informāciju par:

a) jebkādu godīgas izmantošanas politiku, kas attiecas uz viesabonentu Savienībā, un papildmaksām, kuras piemēro, pārsniedzot jebkādus minētās godīgas izmantošanas politikas limitus, un

b) par jebkādu papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6.c pantu”;

b) panta 1. punkta sesto daļu aizstāj ar šādu:

“Šā punkta pirmo, otro, ceturto un piekto daļu, izņemot atsauci uz godīgas izmantošanas politiku un papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6.c pantu, piemēro arī balss zvanu un SMS viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonenti izmanto, ceļojot ārpus Savienības teritorijas.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs viesabonentam nosūta paziņojumu, kad ir pilnībā izmantots regulēto balss vai SMS viesabonēšanas pakalpojumu patēriņa godīgas izmantošanas apjoms vai ir sasniegts jebkāds lietojuma sliekšnis, ko piemēro saskaņā ar 6.c pantu. Minētajā paziņojumā norāda papildmaksu, kuru piemēros jebkuram papildu patēriņam, kas saistīts ar regulētajiem balss vai SMS viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus izmanto viesabonents. Katram klientam ir tiesības prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam pārtraukt sūtīt šādus paziņojumus un jebkurā brīdī bez maksas prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atsākt sniegt šo pakalpojumu.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem klientiem, kad viņi noformē abonementu, sniedz pilnīgu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām. Tie bez nepamatotas kavēšanās saviem viesabonentiem sniedz arī atjauninātu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām ikreiz, kad šīs maksas mainās.

Pēc tam saprātīgos laika intervālos viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nosūta atgādinājumu visiem klientiem, kuri izvēlējušies citu tarifu.”;

8) regulas 15. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs automātiski nosūtītā paziņojumā informē viesabonentu par to, ka viesabonents izmanto regulētos datu viesabonēšanas pakalpojumus, un sniedz individualizētu tarifu pamatinformāciju par maksām tādā valūtā, kādu izmanto klienta rēķinā, kuru sagatavo klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzējs, ko piemēro par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu minētajam viesabonentam attiecīgajā dalībvalstī, izņemot, ja klients ir paziņojis viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka tam minētā informācija nav vajadzīga.

Minētā individualizētā tarifu pamatinformācija ietver informāciju par:

a) jebkādu godīgas izmantošanas politiku, kas attiecas uz viesabonentu Savienībā, un papildmaksām, kuras piemēro, pārsniedzot jebkādus minētās godīgas izmantošanas politikas limitus; un

b) jebkādu papildmaksu, ko piemēro saskaņā ar 6.c pantu.

Informāciju nosūta uz viesabonenta mobilo ierīci, piemēram, kā SMS īsziņu, e-pastu vai kā uznirstošo logu mobilajā ierīcē ikreiz, kad viesabonents ierodas citā dalībvalstī, kas nav klienta iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, un pirmo reizi sāk izmantot datu viesabonēšanas pakalpojumu minētajā konkrētajā dalībvalstī. To sniedz brīdī, kad viesabonents sāk izmantot regulēto datu viesabonēšanas pakalpojumu, bez maksas un atbilstīgā veidā, kas pielāgots, lai informāciju būtu viegli saņemt un saprast.

Klientam, kurš ir paziņojis savam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, ka tam nav vajadzīga automātiska tarifu informācija, ir tiesības jebkurā laikā un bez maksas pieprasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atkal nodrošināt šo pakalpojumu.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nosūta paziņojumu, kad ir pilnībā izmantots regulētā datu viesabonēšanas pakalpojuma piemērojama godīgas izmantošanas apjoms vai ir sasniegts jebkāds lietojuma sliekšnis, ko piemēro saskaņā ar 6.c pantu. Minētajā paziņojumā norāda papildmaksu, kuru piemēros jebkuram papildu patēriņam, kas saistīts ar regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, kurus izmanto viesabonents. Katram klientam ir tiesības prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam pārtraukt sūtīt šādus paziņojumus un jebkurā brīdī bez maksas prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam atsākt sniegt šo pakalpojumu.”

c) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Katrs viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs visiem saviem viesabonentiem dod iespēju brīvi un bez maksas izvēlēties iespēju laikus saņemt informāciju par uzkrāto patēriņu, kas izteikts datu apjoma veidā vai valūtā, kuru izmanto viesabonenta rēķinā par regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, un kas garantē, ka bez klienta skaidras piekrišanas uzkrātie izdevumi par regulētiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem, izņemot MMS, ko rēķinā uzrāda, pamatojoties uz vienību, noteiktā izmantošanas laikposmā nepārsniedz noteiktu finanšu ierobežojumu.”

d) panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“6. Šo pantu, izņemot 5. punktu, 2. punkta otro daļu un 2.a punktu un ievērojot šā punkta otro un trešo daļu, piemēro arī datu viesabonēšanas pakalpojumiem, ko viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz un viesabonents izmanto, ceļojot ārpus Savienības teritorijas.”

9) regulas 16. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Valsts regulatīvās iestādes stingri pārrauga un uzrauga viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējus, kas paredzēti 6.b un 6.c pantā un 6.e panta 3. punktā.”

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valsts regulatīvās iestādes sniedz atjauninātu informāciju par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši par 6.a, 6.b, 6.c, 6.e, 7., 9. un 12. panta piemērošanu, publiski pieejamā veidā tā, lai informācija būtu viegli pieejama ieinteresētajām personām.”

10) regulas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Pārskatīšana

1. Komisija līdz 2015. gada 29. novembrim sāk vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgus pārskatīšanu, lai izvērtētu pasākumus, kas nepieciešami, lai līdz 2017. gada 15. jūnijam varētu atcelt mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas. Komisija cita starpā pārskata konkurences pakāpi valstu vairumtirdzniecības tirgos un jo īpaši izvērtē radušos vairumtirdzniecības izmaksu un piemēroto vairumtirdzniecības maksu līmeni un to operatoru konkurences situāciju, kuru ģeogrāfiskais areāls ir ierobežots, tostarp komercīgumu ietekmi uz konkurenci, kā arī operatoru spēju izmantot apjomradītus ietaupījumus. Komisija izvērtē arī pārmaiņas mazumtirdzniecības viesabonēšanas tirgu konkurencē un jebkādus riskus, kas novērojami attiecībā uz konkurences kropļošanu, un ieguldījumu stimulus iekšzemes un apmeklētos tirgos. Izvērtējot pasākumus, kas nepieciešami, lai varētu atcelt mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, Komisija ņem vērā vajadzību nodrošināt, lai apmeklēto sakaru tīklu operatori spētu atgūt visas izmaksas par regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, tostarp saistītās un kopējās izmaksas. Komisija ņem vērā arī vajadzību novērst pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālos apmēros vai ļaunprātīgu izmantošanu citā nolūkā, nevis lai sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem, kamēr tie periodiski ceļo Savienībā.

2. Komisija līdz 2016. gada 15. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 1. punktā minētās pārskatīšanas konstatējumiem.

Minētajam ziņojumam pievieno atbilstīgu tiesību akta priekšlikumu, pirms kura ir notikusi sabiedriskā apspriešana un ar kuru groza vairumtirdzniecības maksas par regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem, kas izklāstīti šajā regulā, vai paredz citu risinājumu vairumtirdzniecības līmeni konstatētajām problēmām, lai līdz 2017. gada 15. jūnijam atceltu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas.

3. Turklāt Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu ik pēc diviem gadiem pēc 2. punktā minētā ziņojuma iesniegšanas. Katrā ziņojumā *inter alia* iekļauj izvērtējumu par:

- a) pakalpojumu, tostarp to, kuri ir alternatīva regulētiem mazumtirdzniecības balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, pieejamību un kvalitāti, jo īpaši ņemot vērā tehnoloģisko attīstību;
- b) konkurences pakāpi gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgos, jo īpaši mazo, neatkarīgo vai nesen darbību uzsākušo operatoru konkurences situāciju, tostarp komercīgumu ietekmi uz konkurenci un savienojamības pakāpi starp operatoriem;
- c) kādā mērā ar 3. un 4. pantā paredzēto strukturālo pasākumu īstenošanu ir gūti rezultāti konkurences attīstībā regulēto viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgū.

4. Lai novērtētu konkurences attīstību Savienības mēroga viesabonēšanas tirgos, BEREC regulāri no valsts regulatīvajām iestādēm vāc datus par to, kā mainās mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības maksas par regulētiem balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem. Minētos datus Komisijai paziņo vismaz divreiz gadā. Komisija tos publisko.

Pamatojoties uz apkopotajiem datiem, arī BEREC regulāri ziņo par cenu un patēriņa ieradumu izmaiņām dalībvalstīs saistībā gan ar iekšzemes, gan viesabonēšanas pakalpojumiem un par to, kā mainās faktiskie vairumtirdzniecības viesabonēšanas tarifi attiecībā uz nelīdzsvarotu datplūsmu starp viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem.

BEREC ik gadu no valsts regulatīvajām iestādēm vāc datus arī par to, cik pārredzami un salīdzināmi ir dažādie tarifi, ko operatori piedāvā saviem klientiem. Komisija minētos datus un konstatējumus publisko.”

8. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/22/EK

Direktīvas 2002/22/EK 1. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Valstu pasākumos attiecībā uz tiešo lietotāju piekļuvi pakalpojumiem un lietotnēm vai to izmantošanu ar elektroniskās saziņas tīklu starpniecību ir jāievēro fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības, tostarp attiecībā uz privātumu un lietas taisnīgu izskatīšanu, kā noteikts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā.”

9. pants

Pārskatīšanas klauzula

Līdz 2019. gada 30. aprīlim un reizi četros gados pēc tam Komisija pārskata 3., 4., 5. un 6. pantu un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot atbilstīgus priekšlikumus šīs regulas grozīšanai.

10. pants

Stāšanās spēkā un pārejas noteikumi

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2016. gada 30. aprīļa, izņemot:
 - a) gadījumā, ja leģislatīvais akts, kas jāpieņem pēc Regulas (ES) Nr. 531/2012 19. panta 2. punktā minētā priekšlikuma, ir piemērojams 2017. gada 15. jūnijā, šīs regulas 7. panta 5. punktu attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 531/2012 6.a līdz 6.d pantiem, šīs regulas 7. panta 7. punkta a)–c) apakšpunktus un šīs regulas 7. panta 8. punkta a), b) un d) apakšpunktus piemēro no minētā datuma.

Gadījumā, ja minētais leģislatīvais akts nav piemērojams 2017. gada 15. jūnijā, šīs regulas 7. panta 5. punktu attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 531/2012 6.f pantu turpina piemērot, līdz minētais leģislatīvais akts kļūst piemērojams.

Gadījumā, ja minētais leģislatīvais akts kļūst piemērojams pēc 2017. gada 15. jūnija, šīs regulas 7. panta 5. punktu attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 531/2012 6.a līdz 6.d pantiem, šīs regulas 7. panta 7. punkta a)–c) apakšpunktus un 7. panta 8. punkta a), b) un c) apakšpunktus piemēro no minētā leģislatīvā akta piemērošanas datuma;

- b) īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai šīs regulas 7. panta 4.c punktā un šīs regulas 7. panta 5. punktā attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 531/2012 6.d pantu un 6.e panta 2. punktu piemēro no 2015. gada 29. novembra;
- c) 5. panta 3. punktu piemēro no 2015. gada 29. novembra;
- d) šīs regulas 7. panta 10. punktu piemēro no 2015. gada 29. novembra.

3. Dalībvalstis var līdz 2016. gada 31. decembrim saglabāt valstu pasākumus, tostarp pašregulējošus mehānismus, kas ieviesti pirms 2015. gada 29. novembra un kas neatbilst 3. panta 2. vai 3. punktam. Attiecīgās dalībvalstis minētos pasākumus paziņo Komisijai līdz 2016. gada 30. aprīlim.

4. Noteikumus, kas paredzēti Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1203/2012 ⁽¹⁾ attiecībā uz tehnisko modalitāti, kura paredzēta, lai ieviestu piekļuvi vietējiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem apmeklētā tīklā, turpina piemērot, lai varētu atsevišķi pārdot regulētus mazumtirdzniecības datu viesabonēšanas pakalpojumus, līdz tiek pieņemts šīs regulas 7. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētais īstenošanas akts.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 25. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. SCHULZ

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1203/2012 (2012. gada 14. decembris) par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu atsevišķu pārdošanu (OV L 347, 15.12.2012., 1. lpp.).